

Seminaria biogeograficzne

2016-09-28

O sposobie oceny kompletności sieci Natura 2000 podczas seminariów biogeograficznych

Zgodnie z zasadą funkcjonowania sieci Natura 2000, Komisja Europejska ocenia jej kompletność i określa zakres koniecznych uzupełnień podczas tzw. seminariów biogeograficznych. Dla alpejskiego i kontynentalnego regionu biogeograficznego w zasięgu terytorialnym Polski, w marcu 2010 r. w Warszawie przeprowadzono bilateralne seminarium z udziałem Polski i Komisji Europejskiej. Natomiast w listopadzie 2009 r. w Sopocie odbyło się międzynarodowe [seminarium biogeograficzne dla Morza Bałtyckiego](#) oceniające kompletność sieci Natura 2000 dla tego akwenu.

Na seminariach obecni byli przedstawiciele Komisji Europejskiej, Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, naukowcy reprezentujący zarówno Komisję, jak i państwa członkowskie oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych i innych podmiotów zainteresowanych wynikami prowadzonych dyskusji (np. z Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych).

Ocenie kompletności poddane zostały siedliska z Załącznika I Dyrektywy siedliskowej oraz gatunki roślin i zwierząt z Załącznika II występujące na terenie Polski. Innymi słowy - analizowano sieć pod względem reprezentatywności, siedlisko po siedlisku i gatunek po gatunku, występujące w obu regionach biogeograficznych. Spotkaniem przewodniczyła Komisja Europejska, która była wspierana przez przedstawicieli jej jednostki naukowej - European Topic Centre.

Podczas seminariów Komisja Europejska pozytywnie oceniła wysiłki Polski w kierunku zakończenia tworzenia „siedliskowej” części sieci Natura 2000 i ilość pracy podjętej w ostatnich latach.

Pomimo tego, że w ocenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska proces tworzenia kompletnej sieci Natura 2000 w Polsce został zakończony, Komisja Europejska wskazała na konieczność jej uzupełnienia dla kilkunastu gatunków oraz siedlisk przyrodniczych. W regionie biogeograficznym alpejskim stwierdzono konieczność uzupełnienia sieci dla jednego gatunku rośliny (widłoząb zielony), jednego gatunku zwierzęcia (modraszek eroides) i jednego siedliska przyrodniczego (murawy kserotermiczne). Przekłada się to na konieczność utworzenia jednego nowego obszaru oraz powiększenia jednego obszaru już wysłanego do Komisji Europejskiej - Na Policy PLH120012.

Dla lądowej części regionu kontynentalnego, z racji jego dominujących proporcji w stosunku do regionu alpejskiego, stwierdzono konieczność uzupełnienia sieci o nowe obszary dla 8 gatunków roślin, 14 gatunków zwierząt oraz 18 typów siedlisk przyrodniczych. Pomimo konieczności uzupełnienia sieci dla tych jednostek, w wyniku prowadzonych negocjacji liczby te przekładają się jedynie na 20 propozycji nowych obszarów oraz na 12 powiększeń obszarów przesłanych do Komisji Europejskiej w latach wcześniejszych.

Kolejnym ustaleniem z posiedzenia była konieczność przeprowadzenia dodatkowych badań w celu sprawdzenia lub potwierdzenia występowania na pewnych terenach, zarówno objętych, jak i nieobjętych obszarami Natura 2000, 32 siedlisk przyrodniczych bądź gatunków roślin i zwierząt. Niektóre wymagają potwierdzenia, że nie występują w Polsce lub np. wymarły ale też, że pojawiły się na terenie kraju, bądź ich dotychczasowy zasięg nie był do końca znany. Wyniki tych badań mogą stać się podstawą do wyznaczenia dodatkowych obszarów lub powiększenia już istniejących. Na podstawie wyników badań przeprowadzonych w latach 2010 - 2012 zdecydowano o utworzeniu 6 nowych i powiększeniu jednego już istniejącego obszaru.

Ponadto na spotkaniu uzgodniono konieczność uzupełnienia dokumentacji istniejących obszarów, czyli standardowych formularzy danych o potwierdzone informacje pozyskane w ramach monitoringu i badań naukowych. Ustalono też, że w przypadku obszarów położonych w obu regionach biogeograficznych należy uzupełnić standardowe formularze danych o informacje na temat występowania obszarów w obu regionach. Do tej pory obszary przypisane były do tego regionu, w którym znajdowała się ich większa część.

Opierając się na postanowieniach seminariów w latach 2010 - 2012 zostało przeprowadzone opiniowanie projektowanych nowych i zmienianych istniejących obszarów Natura 2000. Wynikiem tego procesu była wysłana w październiku 2012 r. do Komisji Europejskiej lista uzupełniająca sieć obszarów Natura 2000 w Polsce. Wypełnianie konkluzji seminaryjnych realizowane jest sukcesywnie do dziś poprzez uzupełnianie stanu wiedzy o zasobach przyrodniczych przy tworzeniu planów zadań ochronnych i planów ochrony istniejących obszarów Natura 2000. Odbywa się to też przez prowadzenie badań zasobów przyrodniczych wskazanych w konkluzjach, zarówno w sieci Natura 2000, jak i poza nią.

[Więcej o sieci Natura 2000 w Polsce](#)